

	w złotych		w złotych
3. Szpitale wojewódzkie, miejskie, powiatowe i rejonowe:		7. Prewentoria:	
a) łóżka położnicze (z narzutem na żywienie noworodków)	19,50	a) dzieci do 3 lat	14,—
b) łóżka dziecięce ogólne i zakaźne	19,40	b) dzieci ponad 3 do 7 lat	19,—
c) łóżka gruźlicze dla dzieci do lat 14	26,60	c) dzieci ponad 7 do 14 lat	21,80
d) łóżka gruźlicze dla młodzieży ponad 14 do 24 lat	33,40	8. Sanatoria rehabilitacyjne:	
e) łóżka gruźlicze dla pozostałych chorych ponad 24 lata	30,10	a) dzieci do 3 lat	16,40
f) łóżka wcześniaków	1,70	b) dzieci ponad 3 do 7 lat	19,60
g) łóżka pozostałe	17,30	c) dzieci ponad 7 do 14 lat	23,70
4. Zakłady dla nerwowo i psychicznie chorych:		d) młodzież ponad 14 do 18 lat	30,70
a) dzieci do 3 lat	17,70	e) pozostali chorzy	21,70
b) dzieci ponad 3 do 7 lat	20,50	9. Domy małego dziecka:	
c) dzieci ponad 7 do 14 lat	24,50	a) dzieci do 1 roku	10,20
d) młodzież ponad 14 do 24 lat na oddziałach gruźlicy	32,80	b) dzieci ponad 1 rok do 3 lat	14,60
e) pozostali ponad 24 lata na oddziałach gruźlicy	29,40	c) matki	11,90
f) dorośli na innych oddziałach w szpitalach psychiatrycznych	16,—	10. Izby porodowe	13,50
g) dorośli w sanatoriach dla nerwowo i psychicznie chorych	16,20	11. Żłobki:	
5. Izby chorych:		a) dzienne	9,80
a) wiejskie	14,90	b) tygodniowe	15,60
b) przy zakładach pracy	17,70	12. Profilaktyczne domy zdrowia	23,40
c) dla studentów	19,10	13. Zakłady pomocy społecznej:	
6. Sanatoria przeciwgruźlicze:		a) domy rencistów	15,80
a) dzieci do 14 lat	24,50	b) zakłady dla psychicznie chorych zdolnych do pracy	16,—
b) młodzież ponad 14 do 24 lat	31,30	c) zakłady dla psychicznie chorych niezdolnych do pracy	13,50
c) pozostali chorzy ponad 24 lata	27,90	d) zakłady dla przewlekle chorych	14,—
		e) internaty dla niewidomych i ciężko poszkodowanych inwalidów	15,80
		f) zakłady dla niewidomych	13,80
		g) domy opieki	13,80
		h) zakłady dla dzieci głęboko niedorozwiniętych	17,10
		i) internaty przy zakładach rehabilitacji inwalidów	18,10

B. NORMY BUDŻETOWE NA ŻYWIENIE W URZĄDZENIACH OŚWIATY I WYCHOWANIA (NA 1 OSOBODZIEN)

	w złotych		w złotych
1. Internaty przy szkołach górniczych, hutniczych, odlewniczych, wychowania fizycznego, baletowych, pielęgnarskich, położniczych oraz państwowych szkół morskich i rybołówstwa morskigo	18,10	wyżywienie w stołówkach obcych, poza ośrodkami szkolenia kursowego	20,65
Internaty przy innych szkołach	16,10	3. Kolonie i obozy	14,50
2. Ośrodki szkolenia kursowego:		4. Pólkolonie	8,70
wyżywienie w stołówkach ośrodków szkolenia kursowego	16,40	5. Zakłady opiekuńczo-wychowawcze	18,—
		6. Domy wczasów dziecięcych	14,20
		7. Przedszkola miejskie:	
		dla korzystających z jednego posiłku	4,10
		dla korzystających z dwóch posiłków	6,40
		dla korzystających z trzech posiłków	8,80

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I ROLNICTWA

z dnia 14 lutego 1968 r.

w sprawie czynszu dzierżawnego za użytki rolne w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297), § 6 ust. 6 uchwały nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) oraz § 13 uchwały nr 198 Ra-

dy Ministrów z dnia 12 lipca 1966 r. w sprawie ochrony użytków rolnych (Monitor Polski Nr 40, poz. 200) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przy wydzierżawianiu na cele upraw rolnych terenów państwowych użytków rolnych, położonych w miastach nie stanowiących powiatów oraz w osiedlach, stosuje się — z wyjątkami wymienionymi w ust. 2 — przepisy do-

tyczące wydzierżawiania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi, obowiązujące na terenie gromad.

2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą określić, w których miastach nie stanowiących powiatów oraz osiedlach nie będą miały zastosowania przepisy ust. 1 ze względu na przemysłowy charakter tych miast (osiedli).

§ 2. Przepisy § 1 nie dotyczą terenów użytków rolnych:

- 1) pozostających pod uprawami chmielu i wikliny,
- 2) oddanych w wieczyste użytkowanie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: A. Giersz
Minister Rolnictwa: w z. St. Gucwa

65

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 1 marca 1968 r.

w sprawie organizacji skupu owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 28 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o skupie i obrocie hurtowym owocami, warzywami i ziemniakami wczesnymi (Monitor Polski Nr 10, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy skupu dokonywanego przez uspołecznione przedsiębiorstwa (spółdzielnie) handlowe (skupu) oraz przetwórcze, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, wszystkich gatunków owoców i warzyw z produkcji krajowej w stanie nie przetworzonym, kwaszonek warzywnych, orzechów włoskich i laskowych, suszu owocowego i warzywnego oraz ziemniaków wczesnych, zwanych dalej „towarami”.

2. Zarządzenie nie dotyczy skupu płodów leśnych.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa handlowe (skupu) mogą prowadzić skup w rejonie określonym w zarządzeniu o powołaniu przedsiębiorstwa (statucie spółdzielni), w szczególności na terenie przydzielonych baz produkcyjnych, oraz na targowiskach na obszarze województwa i miasta wyłączonego z województwa, w którym przedsiębiorstwo ma siedzibę.

2. Przedsiębiorstwa przetwórcze oraz chłodnie składowe mogą prowadzić skup na terenach wyznaczonych im baz surowcowych (rejonów kontraktacji) gatunków owoców i warzyw, stanowiących dla nich surowiec do produkcji (składowania); pozostałe gatunki owoców, warzyw, a także ziemniaki wczesne na terenie tych baz skupują jednostki wymienione w ust. 1.

3. Dokonywanie skupu poza terenami wymienionymi w ust. 1 i 2 wymaga zezwolenia właściwego dla miejsca skupu organu do spraw skupu prezydium powiatowej rady narodowej. Organ do spraw skupu prezydium powiatowej rady narodowej wydaje zezwolenie w formie decyzji.

4. Przedsiębiorstwa dokonujące skupu na tym samym terenie obowiązane są ze sobą współpracować, a w szczególności uzgadniać poziom cen. stosownie do przepisów o ustalaniu i uzgadnianiu cen skupu.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa skupują towary o jakości odpowiadającej obowiązującym normom jakościowym. Przedsiębiorstwa są obowiązane do odbioru towaru w ramach umów kontraktacji. Skup towarów nie objętych umowami kontraktacyjnymi oraz poza wyborem (tj. o jakości niższej od ustalonej normami) może być dokonywany jedynie w wypadkach, gdy przedsiębiorstwo skupujące towar zapewniło sobie uprzednio jego zbyt lub zagospodarowanie w inny sposób.

2. Przedsiębiorstwa obowiązane są zapewnić kontrolę jakościową skupowanych towarów; pracownicy przedsiębiorstw dokonujący bezpośrednio skupu powinni posiadać kwalifikacje towaroznawców w zakresie skupowanych towarów.

3. Przedsiębiorstwa prowadzące punkty skupu stałe i sezonowe obowiązane są informować producentów o:

- 1) wymaganiach jakościowych obowiązujących w skupie,
- 2) cenach skupu poszczególnych wyborów, przez uwidacznianie takich cen na tablicach w punktach skupu.

§ 4. 1. Skup może być dokonywany tylko bezpośrednio od producentów.

2. Skup może być dokonywany:

- 1) na terenach wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 — w stałych albo sezonowych punktach skupu lub magazynach, zgłoszonych organowi do spraw skupu prezydium powiatowej rady narodowej zgodnie z przepisem § 5,
- 2) na terenach wymienionych w § 2 ust. 3 — w stałych lub sezonowych punktach skupu, na których uruchomienie właściwy organ do spraw skupu prezydium powiatowej rady narodowej udzielił zezwolenia,
- 3) na terenach wymienionych w § 2 ust. 1 — ponadto we własnych punktach sprzedaży detalicznej lub na targowiskach.

3. Stałe i sezonowe punkty skupu mogą na terenie swego działania dokonywać skupu poza siedzibą (np. na stacjach kolejowych lub w gospodarstwach producentów).

4. Osoby, które w imieniu przedsiębiorstwa dokonują skupu na targowiskach, powinny być zaopatrzone w zaświadczenie stwierdzające, że są upoważnione do dokonywania skupu.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa prowadzące skup na terenach wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 obowiązane są, w terminie do dnia 1 marca, zgłosić organowi do spraw skupu prezydium powiatowej rady narodowej wykazy punktów skupu stałych i sezonowych, które będą prowadzić skup na danym terenie w roku bieżącym i pierwszym kwartale roku następnego. Wykaz powinien zawierać:

- 1) oznaczenie jednostki prowadzącej punkt skupu,
- 2) adres i rejon działania punktu skupu,
- 3) przedmiot skupu,
- 4) okres działania punktu skupu,
- 5) stan sieci punktów skupu w roku ubiegłym.

2. Wnioski o uruchomienie stałego lub sezonowego punktu skupu na terenach wymienionych w § 2 ust. 3 przedsiębiorstwa mogą składać w terminie do dnia 15 marca.